



Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Mieczysław

Nazwisko: Galicki

Miejsce urodzenia: Wołkowysk

Data urodzenia: 04-05-1909

Imię ojca: Adam

Imię matki: Teofila

Dodatkowe informacje: W 1936 absolwent I promocji Grupy Technicznej Szkoły Podchorążych Lotnictwa w Bydgoszczy. W stopniu podporucznika i porucznika służył jako oficer techniczny najpierw w 6 pułku lotniczym we Lwowie, a potem w 5 pułku lotniczym w Lidzie. Podczas wojny obronnej 1939 zastępca szefa zaopatrzenia Dowództwa Lotnictwa Armii „Modlin”. Przekroczył 18.09.1939 granicę z Rumunią, gdzie był internowany do 15.10.1939. Pod koniec października 1939 dotarł do Francji, gdzie pełnił służbę jako oficer techniczny eskadry w bazie lotniczej w Clermont-Ferrand. W czerwcu 1940 ewakuowany do Wielkiej Brytanii. Od maja do listopada 1942 uczestniczył w kursie pilotażu w Kanadzie. Po jego ukończeniu przydzielony w czerwcu 1943 do 318 dywizjonu myśliwsko-rozpoznawczego gdańskiego, który walczył na froncie włoskim (zaprojektował nieoficjalne godło dywizjonu). Awansował na dowódcę eskadry i do 11.01.1945 wykonał 118 lotów bojowych. W marcu 1945 został mianowany kapitanem. Odznaczony trzykrotnie Krzyżem Walecznych, Medalem Lotniczym oraz pamiątkowymi odznaczeniami brytyjskimi i francuskimi. Od kwietnia 1945 do 1.02.1946 służył w brytyjskim 667 dywizjonie Królewskich Sił Lotniczych (RAF). Przydzielony 1.03.1946 do 309 dywizjonu myśliwskiego Ziemi Czerwieńskiej, w którym służył do jego likwidacji 6.01.1947. Zdemobilizowany 18.08.1947 powrócił w tymże miesiącu do Polski. W kwietniu 1948 jako szef inspekcji kontroli technicznej rozpoczął pracę w Państwowych Zakładach Lotniczych w Mielcu. Zwolnił się na własną prośbę w czerwcu 1949 i przeniósł się do Warszawy, gdzie od 25.06.1949 pracował jako zastępca szefa kontroli technicznej w Warszawskim Zakładzie Mechanicznym nr 1 Fort Wola. Autor wspomnień IPN BU 0208/11 (11/III), k. 21-29 (ankieta „oficera Armii Andersa” z 12.05.1950, ankieta personalna i życiorys z 14.07.1952); M. Galicki, Wspomnienia z 318 Dywizjonu Myśliwsko-Rozpoznawczego „Gdańskiego”, Poznań 1996.

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
Mieczysław Galicki, zdemobilizowany oficer polskiego lotnictwa w Wielkiej Brytanii, po powrocie do Polski w sierpniu 1947 znalazł się w zainteresowaniu UB. Świadczą o tym materiały zachowane w aktach Sprawy Agenturalnego Sprawdzenia krypt. „Lotnik” założonej w 1955 roku. Gdy mieszkał przez kilka miesięcy 1947 w Sulęcinie kontrolą operacyjną objął go tamtejszy PUBP. Przez pewien czas przebywał we Wrocławiu, gdzie kontrolował go wrocławski WUBP. Podczas pracy od kwietnia 1948 do maja 1949 jako szef kontroli technicznej w mieleckich Państwowych Zakładach Lotniczych (PZL) był podejrzewany o sabotaż i inwigilował go PUBP w Mielcu. Doniesienia agenturalne na jego temat pochodzą z okresu 25.05.-7.12.1948. Na własną prośbę zwolnił się z PZL i przeniósł do Warszawy. W 1951 roku informacji o nim poszukiwał Wydz. I WUBP w Zielonej Górze, który odnotował służbę „w lotnictwie angielskim w stopniu kapitana” i powrót do kraju w 1947 roku.	Wpis na podstawie IPN BU 0208/11 11/III), k. 33-34, 130-181, 199 i zapisów kartoteczno-ewidencyjnych.	

Mieczysław Galicki jako szef wydziału kontroli technicznej w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych nr 3 w Warszawie od 26.07.1950 został objęty Agenturalnym Rozpracowaniem Podejrzanego krypt. „Poszukiwacz” prowadzonym przez Wydz. Informacji Garnizonu Warszawskiego pod nr. 903. Poddany kontroli operacyjnej jako były „dowódca eskadry samolotów myśliwskich” w Anglii, który powrócił do Polski w 1947 roku, potem „zaczął pracować w Mielcu, gdzie zajmował się sabotażem, a obecnie posiada podejrzane kontakty”. Podejrzewany o współpracę z wywiadem „anglo-saskim”. Ze względu na brak jakichkolwiek dowodów sprawę z kategorii „szpiegostwo” przekwalifikowano 26.02.1951 na „wrogi element”. Nie wiadomo, kiedy rozpracowanie zostało zakończone, ostatnie doniesienie agenturalne w sprawie datowane 17.10.1951. Być może zakończenie sprawy wynikało ze zmiany miejsca pracy Mieczysława Galickiego – już 25.07.1952 jest odnotowany jako pracownik Warszawskich Zakładów Budowy Urządzeń Przemysłowych. W inwigilacji wykorzystano agenturę i obserwację operacyjną. Materiały sprawy złożone w archiwum Głównego Zarządu Informacji pod nr. E2/7702 zostały przesłane 1.09.1958 przez Wydz. I Oddziału I Szefostwa WSW do Wydz. Ewidencji Operacyjnej KMO m.st. Warszawy i włączone do akt archiwalnych nr. 11/III.

IPN BU 0208/11 (11/III), k. 64-71, 184-325, 329-347,
mikrofilm IPN BU 01286/11 (11/3).

Mieczysław Galicki, kierownik działu kontroli technicznej w Warszawskich Zakładach Budowy Urządzeń Przemysłowych, od 25.04.1955 został objęty Sprawą Agenturalnego Sprawdzenia krypt. „Lotnik” prowadzoną przez Wydz. IV UdsBP na m.st. Warszawę, zarejestrowaną 2.06.1955 w Wydz. X tegoż urzędu pod nr. 55. W zainteresowaniu operacyjnym warszawskiego UB znajdował się co najmniej od 21.02.1953, kiedy pojawia się pierwsze z licznych poniesień agenturalnych na jego temat. W piśmie do WUBP we Wrocławiu z 4.08.1954 prośbę o przesłanie materiałów dotyczących Mieczysława Galickiego uzasadniano faktem, że „jest w naszym aktywnym rozpracowaniu”. Zwrócił uwagę UB z powodu służby podczas II wojny światowej w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie, gdzie w stopniu kapitana był pilotem i dowódcą eskadry w 318 dywizjonie myśliwsko-rozpoznawczym gdańskim. Celem sprawy było zweryfikowanie podejrzeń o związki z wywiadem i kontrwywiadem w Anglii, ustalenie w jakich jednostkach wojskowych służył, czy po powrocie do Polski utrzymywał kontakty z dyplomatami zagranicznymi i jaki był charakter tych kontaktów. Wedle doniesienia agenturalnego z 18.04.1955 Mieczysław Galicki był pułkownikiem lub podpułkownikiem, ale w drodze powrotnej do Polski „na morzu miały mu zginąć dokumenty i tutaj podawał się jako pilot kapitan lotnictwa”. W doniesieniach agentury często pojawia się wątek braku zaufania do niego jako oficera „sanacyjnego” i zmuszania go do akceptowania wyrobów złej jakości. Np. w donosie z 9.10.1954 stwierdzono: „prawie co miesiąc odbywało się «torturowanie» Galickiego, aby zgodził się i uznał za gotowy produkt niezakończony. Gdy chodziło o drobne naprawy czy uchybienia, Galicki ustępował. W poważniejszych przypadkach jednak twardo stał przy zachowaniu przepisów”. Dyrektor „nakłaniał Galickiego do podpisania protokołów odbioru ostatecznego. To nakłanianie przybierało takie formy, że (...) krzyczał na cały głos: «to sabotaż, to celowa robota» i bił pięścią w stół”. Inwigilację zakończono 29.09.1955 po stwierdzeniu, że nie kontaktuje się z obcymi dyplomatami i nie prowadzi żadnej „wrogiej działalności”. W sprawie wykorzystano agenturę, perlustrację korespondencji (od 15.06.1955) i obserwację operacyjną (od 30.08. do 1.09.1955, w czasie obserwacji był określany ps. „Technik”). Materiały złożono 4.10.1955 w archiwum Wydz. X UdsBP na m.st. Warszawę pod nr. 11/III. W 1958 roku do akt sprawy włączono materiały z wcześniejszych spraw prowadzonych wobec Mieczysława Galickiego.

IPN BU 0208/11 (11/III), mikrofilm IPN BU 01286/11 (11/3).